

Sygn. akt **IC 936/09**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Okręgowego Zofia Homa

Protokolant: Ilona Pasternak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 12 maja 2014 r. w L.

sprawy z powództwa I. C., B. C.

przeciwko (...) Spółce Akcyjnej Vienna Insurance Group z siedzibą w W.

o zadośćuczynienie, odszkodowanie, rentę, ustalenie

I. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej Vienna Insurance Group z siedzibą w W. na rzecz powódki I. C. zadośćuczynienie w kwocie 118.000,00 zł (sto osiemnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej Vienna Insurance Group z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. zadośćuczynienie w kwocie 117.000,00 zł (sto siedemnaście tysięcy złotych) z ustawowymi odsetkami od kwoty 100.000,00 (sto tysięcy złotych) od dnia 21 stycznia 2010 roku i od kwoty 17.000,00zł (siedemnaście tysięcy złotych) od dnia 20 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;

III. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej Vienna Insurance Group z siedzibą w W. na rzecz powódki I. C. odszkodowanie w kwocie 23.958,79 zł (dwadzieścia trzy tysiące dziewięćset pięćdziesiąt osiem złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty;

IV. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. odszkodowanie w kwocie 1.897,50 zł (jeden tysiąc osiemset dziewięćdziesiąt siedem złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.719,00zł (jeden tysiąc siedemset dziewięćnaście złotych) od dnia 21 stycznia 2010 roku do dnia zapłaty i od kwoty 178,50zł (sto siedemdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) od dnia 26 maja 2014 roku do dnia zapłaty;

V. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki I. C. kwotę:

1) 417,56 zł (czterysta siedemnaście złotych pięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty,

2) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;

3) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2010 roku do dnia zapłaty;

- 4) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 5) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2010 roku do dnia zapłaty;
- 6) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;
- 7) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2010 roku do dnia zapłaty;
- 8) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 9) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty;
- 10) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2010 roku do dnia zapłaty;
- 11) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia zapłaty;
- 12) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 13) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 14) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2011 roku do dnia zapłaty;
- 15) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 16) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 17) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2011 roku do dnia zapłaty;
- 18) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 19) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 20) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 21) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2011 roku do dnia zapłaty;

- 22) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2011 roku do dnia zapłaty;
- 23) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;
- 24) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 25) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 26) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 27) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 28) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 29) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2012 roku do dnia zapłaty;
- 30) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 31) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 32) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 33) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2012 roku do dnia zapłaty;
- 34) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2012 roku do dnia zapłaty;
- 35) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty;
- 36) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 37) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 38) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;
- 39) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2013 roku do dnia zapłaty;

- 40) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 41) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty;
- 42) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;
- 43) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;
- 44) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 45) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2013 roku do dnia zapłaty;
- 46) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2013 roku do dnia zapłaty;
- 47) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;
- 48) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;
- 49) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2014 roku;
- 50) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 roku;
- 51) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku;
- 52) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2014 roku;

53) po 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) miesięcznie płatną do dziesiątego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 21 maja 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

VI. zasądza od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. kwotę:

- 1) 291,50 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;
- 2) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;
- 3) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2010 roku do dnia zapłaty;
- 4) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

- z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 5) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2010 roku do dnia zapłaty;
- 6) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;
- 7) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2010 roku do dnia zapłaty;
- 8) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 9) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty;
- 10) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2010 roku do dnia zapłaty;
- 11) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia zapłaty;
- 12) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty;
- 13) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 14) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;
- 15) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2011 roku do dnia zapłaty;
- 16) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 17) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 18) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2011 roku do dnia zapłaty;
- 19) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 20) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 21) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 22) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2011 roku do dnia zapłaty;

- 23) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2011 roku do dnia zapłaty;
- 24) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;
- 25) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 26) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 27) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 28) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 29) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 30) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2012 roku do dnia zapłaty;
- 31) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 32) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 33) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 34) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2012 roku do dnia zapłaty;
- 35) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2012 roku do dnia zapłaty;
- 36) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty;
- 37) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 38) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;
- 39) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;
- 40) 291,50 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2013 roku do dnia zapłaty;
- 41) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

42) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

43) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

44) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

45) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

46) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2013 roku do dnia zapłaty;

47) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2013 roku do dnia zapłaty;

48) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;

49) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;

50) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

51) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

52) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

53) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

54) po 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

miesięcznie płatną do dziesiątego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 21 maja 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat;

VII. ustala, że pozwane (...) Spółka Akcyjna (...) (...) z siedzibą w W. ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości skutki, wynikające z urazu, jakiego doznała powódka I. C. w dniu 18 stycznia 2007 roku;

VIII. ustala, że pozwane (...) Spółka Akcyjna (...) (...) z siedzibą w W. ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości skutki, wynikające z urazu, jakiego doznała powódka B. C. w dniu 18 stycznia 2007 roku;

IX. oddała powództwo w pozostałej części;

X. koszty procesu pomiędzy stronami wzajemnie znosi;

XI. nakazuje ściągnąć od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Okręgowego w Lublinie kwotę 17.782,11 zł (siedemnaście tysięcy siedemset osiemdziesiąt dwa złote jednaście groszy) tytułem zwrotu części kosztów sądowych,

od ponoszenia których powódki były zwolnione w pozostałym zakresie nieuiszczone koszty sądowe przejmują na rachunek Skarbu Państwa.

IC 936/09

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 29 grudnia 2009 roku powódki B. C. i I. C. domagały się od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą w W. zasądzenia na rzecz B. C. łącznie kwoty 325.719,00zł oraz na rzecz I. C. łącznie kwoty 265.163,19zł, w tym:

- 1) kwoty 300.000,00 zł na rzecz powódki B. C. tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty;
- 2) kwoty 1.719,00zł na rzecz powódki B. C. tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty;
- 3) kwoty 2.000,00zł miesięcznie na rzecz powódki B. C. tytułem renty z racji zwiększonych potrzeb i zmniejszeniem widoków powodzenia na przyszłość, płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminu płatności, poczynając od daty doręczenia pozwu;
- 4) kwoty 200.000,00 zł na rzecz powódki I. C. tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty;
- 5) kwoty 47.163,19zł na rzecz powódki I. C. tytułem odszkodowania z ustawowymi odsetkami od dnia doręczenia pozwu do dnia zapłaty;
- 6) kwoty 1.500,00zł miesięcznie na rzecz powódki I. C. tytułem renty z racji zwiększonych potrzeb i zmniejszeniem widoków powodzenia na przyszłość, płatnej z góry do 10-go dnia każdego miesiąca wraz z odsetkami ustawowymi w razie uchybienia terminu płatności, poczynając od daty doręczenia pozwu.

Nadto powódki wniosły o ustalenie, że pozwany odpowiada za szkody mogące powstać w przyszłości u B. C. i I. C., a wynikające ze zdarzenia z dnia 18 stycznia 2007 roku.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że w dniu 18 stycznia 2007 roku miał miejsce wypadek drogowy, w wyniku którego powódki doznały poważnych i rozległych obrażeń ciała. Sprawca wypadku posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. W dalszej części uzasadnienia pozwu wskazano, iż pozwany ubezpieczyciel z tytułu przedmiotowego zdarzenia wypłacił na rzecz B. C. tytułem zadośćuczynienia kwotę 43.000,00 zł, kwotę 1.604,28 zł tytułem odszkodowania oraz na rzecz I. C. tytułem zadośćuczynienia kwotę 32.000,00 zł i kwotę 7.312,11 zł tytułem odszkodowania. W ocenie powódek przyznane kwoty są nieadekwatne do rozmiaru cierpień doznanych przez nie na skutek zdarzenia, skutków wypadku oraz nie pokrywają kosztów poniesionych przez powódki w związku z przedmiotowym wypadkiem (pozew wraz z uzasadnieniem k. 2-18).

Pozwane (...) Spółka Akcyjna z siedzibą w W. w odpowiedzi na pozew nie uznało żądań pozwu i wnosiło o jego oddalenie w całości.

W uzasadnieniu podniesiono, że w toku postępowania prowadzonego w związku ze zgłoszoną przez powódki szkodą, pozwany uznał swoją odpowiedzialność względem powódek za szkodę, której doznały w dniu 18 stycznia 2007 roku i wypłacił na rzecz B. C. tytułem zadośćuczynienia łącznie kwotę 43.000,00 zł, kwotę 1.604,28 zł tytułem odszkodowania oraz na rzecz I. C. tytułem zadośćuczynienia łącznie kwotę 32.000,00 zł i kwotę 7.312,11 zł tytułem odszkodowania. Zdaniem strony pozwanej – uznane i wypłacone kwoty zadośćuczynienia i odszkodowania są

adekwatne do rozmiaru odniesionych obrażeń i krzywdy powódek, kosztów i strat materialnych poniesionych przez powódki

w związku z wypadkiem. Zdaniem pozwanego – dalsze roszczenia powódek objęte niniejszym pozwem w zakresie zadośćuczynienia i odszkodowania są nieuzasadnione i wygórowane, zaś roszczenie w zakresie renty nie zostało w żaden sposób udowodnione (odpowiedź na pozew k. 131-137).

W piśmie procesowym z dnia 16 kwietnia 2012 roku strona powodowa rozszerzyła żądanie pozwu w zakresie odszkodowania o kwotę 4.818,25zł domagając się zasądzenia od pozwanego na rzecz powódki I. C. kwoty 51.981,44zł tytułem odszkodowania (pismo procesowe k. 638-640).

W odpowiedzi na powyższe, w piśmie procesowym z dnia 12 czerwca 2012 roku pozwany uznał powództwo w części, tj. co do kwoty 2.196,85zł tytułem zwrotu wydatków za leki oraz co do kwoty 1.081,00zł tytułem zwrotu kosztów wizyt lekarskich poniesionych przez I. C. (pismo procesowe k. 707).

W toku dalszego postępowania strony popierały swoje stanowiska w sprawie (protokół rozprawy k. 160, k. 176, k. 349, k. 489, k. 595, k. 631, k. 865, k. 851).

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty:

W dniu 18 stycznia 2007 roku na ul. (...) w P., P. M. nieumyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa ruchu drogowego, w ten sposób, że kierując samochodem marki F. (...) o numerze rejestracyjnym (...), zbliżając się do oznakowanego przejścia dla pieszych, nie zachował szczególnej ostrożności oraz nie ustąpił pierwszeństwa pieszym znajdującym się na tym przejściu, w wyniku czego doprowadził do potrącenia B. C. i I. C., w następstwie czego doznały one obrażeń ciała (wyrok k. 260 dołączonych akt VI K 480/07 Sądu Rejonowego w Puławach).

W dniu zdarzenia pojazd sprawcy posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej w (...) Spółce Akcyjnej z siedzibą w W. (bezsporne).

Bezpośrednio po wypadku, powódka I. C. została przetransportowana karetką Pogotowia (...) do Oddziału (...) Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej w P. - Szpitala Miejskiego. W dniu 23 stycznia 2007 roku wykonano operacyjną repozycję złamanej lewej nogi z zespoleniem za pomocą pręta Rusha oraz założono opatrunek gipsowy udowo-stopowy (karta informacyjna k. 31, historia choroby k. 305-306).

Dalsze leczenie prowadzono ambulatoryjnie w (...) w P.. Z uwagi na fakt, iż kilkakrotnie wykonywane kontrolne badania radiologiczne nie potwierdziły wytworzenia się zrostu kostnego, po roku powódka w dniu 26 lutego 2008 roku została przyjęta do Wojewódzkiego Szpitala (...) w L. do Oddziału (...) (...). W dniu 28 lutego 2008 roku usunięto pręt Rasha i wykonano zespolenie lewej nogi gwoździem śródszpikowym ryglowanym. Stwierdzono wówczas również, że przyczyną zgłaszanych przez I. C. dolegliwości bólowych ze strony kręgosłupa L-S było przebyte złamanie trzonu kręgu L1 i dyskopatia na poziomie L4-L5 i L5-S1. Powódka I. C. została wypisana do domu w dniu 6 marca 2008 roku z zaleceniem między innymi chodzenia przy pomocy laski łokciowej (karta informacyjna k. 33, historia choroby k. 248-252, historia choroby k. 287-290).

W okresie od dnia 10 maja 2008 roku do dnia 30 maja 2008 roku powódka I. C. była hospitalizowana w Szpitalu (...) w L.. Po zastosowanym leczeniu rehabilitacyjnym uzyskano znaczną poprawę stanu zdrowia powódki (karta informacyjna k. 34, historia choroby k. 273-281).

W okresie od dnia 26 marca do dnia 7 kwietnia 2009 roku I. C. była hospitalizowana w Klinice (...) w O. gdzie w dniu 27 marca 2009 roku usunięto zespolenie śródszpikowe z kości piszczelowej lewej (karta informacyjna k. 35, historia choroby k. 355-385).

Powódka I. C. w okresie od dnia 8 lipca do dnia 5 sierpnia 2009 roku była leczona usprawniająco w Zakładzie (...) w N.. Korzystała również z leczenia usprawniającego w miejscu zamieszkania (karta informacyjna k. 37, historia choroby k. 258-269 i k. 327-338).

Dalsze leczenie rehabilitacyjne I. C. kontynuowała w Zakładzie (...) w P. (historia choroby k. 234-246).

Powódka I. C. wykorzystała cały okres zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego. W dniu 25 lipca 2009 roku wróciła do pracy.

W marcu i kwietniu 2009 roku I. C. była hospitalizowana w Oddziale (...) w Ł. (karta informacyjna k. 897).

Dnia 31 marca 2010 roku, w związku z utrzymującymi się dolegliwościami, wykonano artroskopowe leczenie lewego kolana. Następnie I. C. kontynuowała leczenie w Poradni (...) w N..

Decyzją (...) Zespołu (...) o Niepełnosprawności I. C. zaliczona została do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres do końca października 2010 roku (decyzja k. 48).

Bezpośrednio po wypadku, powódka B. C. została przetransportowana karetką Pogotowia (...) do Oddziału (...) (...) w P., gdzie była hospitalizowana do dnia 31 stycznia 2007 roku. W dniu 22 stycznia 2007 roku B. C. była konsultowana przez otolaryngologa, który stwierdził u powódki bolesność grzbietu nosa, nieznaczne skrzywienie w prawo, przegroda nosa prosta, uszy bez zmian, błony bębenkowe szare z refleksem. W dniu 30 stycznia 2007 roku wykonano zdjęcie rtg kości nosa, które wykazało złamanie kości nosa. W dniach od 29 do 30 marca 2007 roku B. C. była diagnozowana w Oddziale (...) w P. skąd została wypisana z rozpoznaniem stanu po urazie miednicy, zaburzeniami mikcji. W wykonanym badaniu urograficznym stwierdzono obecność zalegającego w pęcherzu moczu (karta informacyjna k. 24, karta informacyjna k. 26).

W okresie od dnia 17 kwietnia do dnia 2 maja 2007 roku powódka B. C. była ponownie hospitalizowana w Oddziale (...) Szpitala w P.. W tym okresie wykonano badanie stawu biodrowego metodą tomografii komputerowej. W dniu 2 maja 2007 roku wykonano badanie MRI kręgosłupa w odcinku (...) -S. Na badanie powódka została skierowana z rozpoznaniem: pęcherz neurogeny. W trakcie hospitalizacji utrzymano stosowanie leku O. ze względu na trudności z opróżnianiem pęcherza moczowego. Powódka została wypisana z oddziału przed zakończeniem leczenia ze względu na egzaminy maturalne (karta informacyjna k. 25, wynik badania k. 27).

Dalsze leczenie B. C. prowadzone było w warunkach ambulatoryjnych w (...).

Na przełomie czerwca i lipca 2008 roku B. C. była poddawana rehabilitacji w N. (karta informacyjna k. 317-326).

W okresie od dnia 11 do 14 sierpnia 2008 roku B. C. była hospitalizowana w Wojewódzkim Szpitalu (...) w L. w Oddziale (...) (...) gdzie w dniu 12 sierpnia 2008 roku dokonano wycięcia głębokiego węzła chłonnego szyi (karta informacyjna k. 100).

W dniu 25 sierpnia 2008 roku u powódki została wykryta choroba nowotworowa tarczycy w związku z czym B. C. musiała zaprzestać leczenia rehabilitacyjnego. W listopadzie 2008 roku powódka przebywała w Centrum (...) w G. gdzie przeprowadzono zabieg operacyjny – wycięcie całkowite gruczołu tarczowego wraz z węzłami chłonnymi szyi po stronie lewej. Uzyskano wyniki histopatologiczne – rak brodawkowy z przerzutami do węzłów chłonnych szyjnych po stronie lewej. Przebieg pooperacyjny powikłany zespołem Hornera. W dalszym etapie leczenia B. C. była leczona jodem radioaktywnym, jednym z powikłań po terapii było zwłóknienie ślinianek. Powódka jest pod stałą kontrolą Instytutu (...) w G.. W wykonanych w dniu 9 maja 2009 roku i 17 września 2009 roku badaniach TK głowy nie stwierdzono złamań struktur kostnych czaszki i żuchwy, stwierdzono zmiany przerostowe błony śluzowej w dnie lewej zatoki szczękowej, mniej nasilone zmiany na wysokości małżowin nosowych i przegrody nosa po stronie prawej (wynik badania k. 101, karta informacyjna k. 71v-72, karta informacyjna k. 73-75, karta informacyjna k. 76-78, karta

informacyjna k. 79-80, karta informacyjna k. 81-94, karta informacyjna k. 94-97, karta informacyjna k. 102, karta informacyjna k. 105, wynik badania k. 98).

Decyzją (...) Zespołu (...) o Niepełnosprawności w P. B. C. zaliczona została do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności na okres do końca listopada 2011 roku (decyzja k. 119).

Z opinii biegłego sądowego specjalisty otolaryngologa lek. med. H. S. wynika, iż w wyniku wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku B. C. doznała urazu nosa ze złamaniem kości nosa, bez przemieszczenia odłamów kostnych i bez upośledzenia drożności nosa, bez zaburzeń węchu. Złamanie kości nosa nie wymagało interwencji chirurgicznej. W ocenie otolaryngologicznej, stan zdrowia B. C. w wyniku przedmiotowego wypadku nie uległ pogorszeniu. Biegła wskazała, iż nie stwierdza się u powódki defektu kosmetycznego (nos zewnętrzny prosty) oraz nie stwierdza się upośledzenia drożności nosa (nos zewnętrzny prosty). Cierpienia powódki z powodu urazu nosa ze złamaniem kości nosa powstałym w wyniku wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku o nasileniu dużego stopnia trwały od 7 do 10 dni i objawiały się one bólem okolicy urazu, obrzękiem nosa zewnętrznego i wewnętrznego. Po ustąpieniu obrzęku nosa cierpienia znacznie zmniejszały się i miały coraz mniejsze nasilenie. Biegła przyjęła okres cierpień powódki o niewielkim nasileniu do około jednego miesiąca. Leczenie laryngologiczne bezpośrednio po wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku polegało na stosowaniu u powódki leków przeciwbólowych i przeciwobrzękowych. Nawracające zapalenia zatok obocznych nosa u powódki oraz infekcje górnych dróg oddechowych nie mogą mieć żadnego związku przyczynowego z przebyłym urazem nosa, którego B. C. doznała w przedmiotowym wypadku. W wyniku urazu doszło jedynie do pęknięcia kości nosa, bez przemieszczenia odłamów, bez upośledzenia drożności nosa i bez jakiegokolwiek innej destrukcji kostnej jak i tkankowej twarzoczaszki. W wyniku urazu u powódki nie doszło do jakichkolwiek zmian w strukturach kostnych zatok jak i naturalnych ujść. Złamanie kości nosa zostało wygojone po upływie trzech tygodni od urazu. Biegła wskazała, iż trwały uszczerbek na zdrowiu w związku z wypadkiem jakiemu uległa powódka w dniu 18 stycznia 2007 roku wynosi 4% ze względu na złamanie kości nosa (opinia k. 712-714, k. 733-734, k. 825-826, k. 849-850, k. 866-866v).

Biegły sądowy specjalista medycyny pracy lek. med. A. J. wskazał, iż jak wynika z wywiadu lekarskiego, powódka B. C. posiada orzeczonego okresowy umiarkowany stopień niepełnosprawności. Z definicji umiarkowanego stopnia niepełnosprawności wynika, że zalicza się do niego osoby

z naruszoną sprawnością organizmu – niezdolne do pracy albo zdolne do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagające częściowej lub czasowej pomocy innych osób w pełnieniu ról społecznych. Czas pracy osoby z orzeczonego umiarkowanym stopniem niepełnosprawności nie może przekraczać 7 godzin na dobę i 35 godzin tygodniowo. Odstępstwa od takiego wymiaru czasu pracy możliwe są w przypadku złożenia przez osobę niepełnosprawną wniosku o wydłużenie czasu pracy i wydania pozytywnej opinii przez lekarza sprawującego nad taką osobą opiekę. Osoba niepełnosprawna nie może być zatrudniana w porze nocnej oraz w godzinach nadliczbowych. Z uwagi na stan narządu ruchu powódka nie może pracować na stanowiskach wymagających długotrwałego obciążania kończyn dolnych, w pozycjach wymuszonych. Z uwagi na zaburzenia ze strony układu moczowego B. C. musi mieć zapewniony stały i nieskrępowany dostęp do toalety. Biegły wskazał, iż stan psychiczny i emocjonalny powódki wyklucza obecnie pracę na stanowiskach związanych z koniecznością szybkiego uczenia się, zapamiętywania, gotowością do natychmiastowej odpowiedzi, podzielnością uwagi, a więc na stanowiskach kierowniczych, nadzorczych, prowadzenia pracy naukowej, pracy w call center, biurze obsługi klienta, stanowiskach związanych z odpowiedzialnością finansową – w tym w bankowości. Lęk związany z jazdą samochodem wyklucza wykorzystanie pojazdów do celów służbowych – są to np. stanowiska przedstawiciela handlowego, przedstawiciela naukowego (w firmach farmaceutycznych), mobilnych doradców w różnych dziedzinach. Powódka nie może też podjąć pracy w służbach mundurowych. Łącznie istniejące u B. C. schorzenia powodują konieczność dostosowywania warunków i stanowiska pracy do możliwości organizmu powódki, a więc winna ona pracować w warunkach pracy chronionej. Stan taki będzie trwał co najmniej do chwili, w której stan zdrowia zostanie ponownie poddany weryfikacji przez Zespół (...). Równocześnie, w ocenie biegłego nie sposób określić na podstawie dostępnych danych czy istnieje możliwość istotnej poprawy stanu zdrowia bowiem stopień złożoności problemu wyklucza na obecnym etapie takie rozważania (opinia k. 559-560v).

Według biegłego sądowego specjalisty neurochirurga i neurotraumatologa lek. med. J. K. O., brak jest podstaw do uznania stałego uszczerbku na zdrowiu B. C. w związku z wypadkiem z dnia 18 stycznia 2007 roku, w szczególności brak jest rozpoznania uszkodzeń centralnego/obwodowego układu nerwowego oraz kręgosłupa i czaszki oraz mózgowia oraz brak dowodów na rozpoznanie zaburzeń zwieraczy a w szczególności pęcherza neurogennego (opinia k. 758-759).

Według biegłego sądowego specjalisty urologa dr. n. med. K. Z., w wyniku doznanego w dniu 18 stycznia 2007 roku urazu narządów miednicy oraz kręgosłupa lędźwiowego, stały uszczerbek na zdrowiu B. C. w zakresie uszkodzenia narządów moczowo-płciowych wynosi 12%. W wyniku przedmiotowego urazu wystąpiło u powódki schorzenie pod szeroko pojętą nazwą pęcherz neurogeny. Pęcherz neurogeny to pęcherz moczowy o zaburzonej funkcji gromadzenia i wydalania moczu spowodowanej uszkodzeniem jego unerwienia na różnych poziomach. Aktualnie dolegliwości utrzymujące się od chwili urazu są wynikiem osłabienia funkcji wypielacza pęcherza. Tego typu dolegliwości powstałe w mechanizmie ww urazu sprawiają zjawisko niecałkowitego opróżniania pęcherza z zaleganiem w nim moczu i objawem okresowego nietrzymania moczu oraz dolegliwościami związanymi ze stanem zapalnym dolnych dróg oddechowych. Zasadniczą dolegliwością zgłaszaną przez powódkę jest nietrzymanie moczu czyli każda ilość bezwiednie oddawanego moczu. Nietrzymanie moczu występując w sytuacjach nieoczekiwanych sprawia, że osoba uzależnia od dolegliwości swój sposób ubierania się, zachowywania i niemal wszystkich czynności dnia codziennego, ucieka się przez to do ograniczenia kontaktów społecznych, stosowania środków zabezpieczających i rezygnacji z wielu aktywnych form życia. Problemem staje się higiena osobista a zatem i praca w normalnych warunkach. W przypadku powódki B. C. istnienie schorzenia w niezmiennym nasileniu od kilku lat dowodzi, że proces ten jest utrwalony pomimo przyjmowanych leków. Nawracające infekcje dróg moczowych u powódki są zapewne skutkiem urazu (opinia k. 522-525, k. 554-557, k. 605-607, k. 631v-633).

W ocenie biegłego sądowego specjalisty chirurga – onkologa dr. n. med. Z. D., brak jest związku przyczynowego pomiędzy wypadkiem komunikacyjnym z dnia 18 stycznia 2007 roku któremu uległa powódka a następowym rozwojem raka tarczycy. Biegły wskazał, iż rak brodawkowaty tarczycy jest najczęstszym nowotworem złośliwym tego narządu, jest to choroba samoistna o nieznannej do końca etiologii, a czynnik urazu, prowadzona lasero oraz elektroterapia nie jest brany pod uwagę jako tzw. promoting factor (czynnik inicjujący karcinogenezę). Według biegłego, silne negatywne doznania psychiczne (depresja, stres) oraz uszkodzenie przysadki lub podwzgórza nie były czynnikami wpływającymi na rozwój raka brodawkowego tarczycy. Jednakże biegły podkreślił, iż zaburzenia depresyjne mogą mieć niekorzystny wpływ na wyniki leczenia wielu chorób nowotworowych (opinia k. 411-412, k. 466-467, k. 493-495).

Według biegłego sądowego w zakresie ortopedii, traumatologii i rehabilitacji medycznej lek. med. S. G., w wyniku wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku B. C. doznała urazów wielonarządowych: stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, urazu kręgosłupa lędźwiowego, urazu biodra lewego i miednicy, złamania kości nosowej, stłuczenia obu kolan, stłuczenia prawego łokcia, skręcenia lewego stawu skokowego. W wyniku doznanego urazu stały uszczerbek na zdrowiu powódki w zakresie stanu ortopedycznego wynosi 15%. Zdaniem biegłego istnieje możliwość ustąpienia dolegliwości ze strony narządu ruchu zwłaszcza w aspekcie młodego wieku powódki i wynikających z niego dużych możliwości adaptacyjnych. Dalsza rehabilitacja powódki jest celowa ale możliwa będzie dopiero po uzyskaniu zgody lekarzy onkologów-endokrynologów. W zakresie lewego biodra występują u B. C. zaburzenia w postaci ograniczenia ruchów rotacyjnych (opinia k. 383-384v, k. 408 i k. 490-491).

W ocenie biegłej sądowej psycholog klinicznej E. M., u powódki B. C. w następstwie traumatycznego wydarzenia jakim był wypadek z dnia 18 stycznia 2007 roku pojawił się stan distresu oraz zaburzenia emocjonalne i nastroju. Początkowo u powódki wystąpiła ostra reakcja pourazowa – dominowały lęk, panika, płacz, obniżenie nastroju. Z czasem dołączyły do nich takie objawy jak koszmarne sny i wspomnienia, lęki nocne, unikanie sytuacji które mogłyby przypominać przeżyty uraz, obawy przed wspomnieniami. Ponadto powódka wciąż miewa wahania nastroju, jest płacziwa, ma poczucie „odrętwienia” uczuciowego, anhedonii, unika kontaktów interpersonalnych, izoluje się od otoczenia, nie

ma ochoty na spotkania towarzyskie, imprezy. B. C. ma trudności z wypełnianiem codziennych obowiązków i realizowaniem swoich pasji, zainteresowań nie tylko ze względu na ograniczenia fizyczne, które są skutkiem urazów doznanych w wypadku ale również z powodu złego stanu psychicznego również będącego następstwem wypadku. Powódka ma niską samoocenę, poczucie mniejszej atrakcyjności, małą wiarę w swoje możliwości. U powódki w wyniku stresu wystąpiło także pobudzenie układu autonomicznego ze wzmożonym stanem czuwania, okresową bezsennością, bólami głowy. Stan powódki jest skutkiem wypadku komunikacyjnego jakiemu uległa w dniu 18 stycznia 2007 roku. W związku z tym B. C. wymagała i wymaga wciąż interwencji i pomocy specjalistów psychologa i psychiatry (opinia k. 428-431, k. 453).

W ocenie biegłego sądowego psychiatry P. K., I. C. i jej córka B. C. w wyniku wypadku komunikacyjnego z 2007 roku doznały cierpienia natury psychicznej o średnim rozmiarze. Obie cierpią na zaburzenia typu nerwicowego – depresyjno – lękowego. Ich dotychczasowe życie diametralnie się zmieniło na gorsze. Powódki wyobcowały się z życia towarzyskiego, odczuwają dyskomfort psychiczny. Dodatkowo ich stan zdrowia psychicznego pogarsza choroba nowotworowa B. C. i zamartwianie się tym faktem, co nie ma związku z wypadkiem. Biegły wskazał, iż trudno jest określić czas trwania tego typu schorzeń, z reguły leczenie takich schorzeń trwa miesiąca, a nawet lata, jest to osobniczo zmienne. Obie powódki funkcjonują społecznie w stopniu zadawalającym, w tym sensie, że nie potrzebują pomocy osób trzecich w zaspokajaniu potrzeb życiowych. Powódki nie wymagały i nie wymagają leczenia psychiatrycznego w warunkach szpitalnych (opinia k. 512-513 i k. 573).

Według biegłego sądowego w zakresie ortopedii, traumatologii i rehabilitacji medycznej lek. med. S. G., w wyniku wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku I. C. doznała urazów wielonarządowych w postaci wieloodłamowego złamania lewej nogi, stłuczenia głowy i klatki piersiowej, urazu kręgosłupa lędźwiowego z kompresyjnym złamaniem trzonu kręgu L1 oraz skręcenia kręgosłupa szyjnego. W wyniku doznanego urazu stały uszczerbek na zdrowiu powódki w zakresie stanu ortopedycznego wynosi 25%. Zdaniem biegłego brak jest u I. C. możliwości całkowitego wyleczenia. Współistniejący zły stan psychiczny powódki pogarsza aktualny stan zdrowia a dolegliwości ze strony kręgosłupa będą wymagać konsultacji neurochirurgicznej. Celowa jest dalsza rehabilitacja w różnych formach, powtarzana kilka razy w roku, zależnie od aktualnego stanu narządu ruchu. Powódka w wyniku doznanych urazów i wynikających z nich trudności lokomocyjnych nadal ma problemy z prowadzeniem domu, wymaga pomocy przy przygotowywaniu posiłków, przy sprzątaniu i gotowaniu, robieniu zakupów, praca na działce stała się niemożliwa. Odnośnie ewentualnych późnych następstw odniesionych urazów należy liczyć się w przyszłości z możliwością rozwoju pourazowych zmian zwyrodnieniowych dotyczących okolic dotkniętych urazem, tj. głównie kręgosłupa, lewego kolana i lewego stawu skokowo-goleniowego. Wystąpienie tych zmian może pogorszyć istniejący aktualny stan ortopedyczny. Biegły wskazał, iż powódka posiadała zmiany o charakterze zwyrodnieniowo-wytwórczym dotyczące kręgosłupa z wielopoziomową dyskopatią w odcinku lędźwiowym przed wypadkiem. Z całą pewnością ich powstanie nie miało związku z wypadkiem ale uraz jakiego doznała powódka w wyniku wypadku mógł spowodować naruszenie istniejącej spondyloartrozy i wyzwolenie bądź nasilenie dolegliwości bólowych, które występują do chwili obecnej i mogą trwać nadal. Natomiast przyczyna złamania kompresyjnego trzonu kręgu L-1 niewątpliwie był uraz w wyniku wypadku (opinia k. 381-382, k. 406 i k. 490-491).

W ocenie biegłej sądowej psycholog klinicznej E. M., u powódki I. C. w następstwie wydarzenia jakim był wypadek z dnia 18 stycznia 2007 roku wystąpiły zaburzenia depresyjne, reaktywne. Powódka potwierdza występowanie u siebie obniżonego nastroju, spadku napędu i aktywności celowej, smutku, niechęci, przygnębienia, ośpienia uczuciowego i anhedonii. Powódka czuje się często zmęczona, znużona, cierpiąca, zgłasza zaburzenia rytmów biologicznych, głównie snu i czuwania oraz liczne dolegliwości somatyczne, często miewa sny i natrętne wspomnienia dotyczące przebytego urazu, przeżywa wypadek „na nowo”. I. C. ma także trudności z wypełnianiem ról życiowych, społecznych, radzeniem sobie z obowiązkami życia codziennego, planowaniem, podejmowaniem decyzji. Powódka zaniedbała kontakty towarzyskie, widoczna jest izolacja społeczna i emocjonalna powódki. I. C. ma niską samoocenę, poczucie mniejszej wartości, małą wiarę w siebie oraz pesymistyczny pogląd na świat i swoją przyszłość. Często pojawia się u powódki poczucie winy, napięcie psychiczne, skłonność do zamartwiania

się. Okresowo u powódki pojawiają się myśli rezygnacyjne i zwiewne myśli suicydialne. Występujące u I. C. zaburzenia mają ewidentny związek przyczynowy z wypadkiem jakiemu uległa w dniu 18 stycznia 2007 roku. Powódka od tego czasu potrzebuje ciągłej pomocy specjalistów psychiatry i psychologa (opinia k. 424-427, k. 451, k. 489v-490).

Według biegłego sądowego specjalisty neurochirurga i neurotraumatologa lek. med. J. K. O., wpływ doznanych w wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku urazów na odczuwanie bólu i aktualny stan zdrowia I. C. była bardzo duży – związany przede wszystkim ze złamaniem kości podudzia lewego, co wymagało wieloetapowego leczenia operacyjnego. Z punktu widzenia neurochirurga, zmiany zwyrodnieniowo – wytwórcze i dyskopatia szyjna i lędźwiowo-krzyżowa kręgosłupa jako schorzenie samoistne istniało u powódki przed wypadkiem – natomiast kompresyjne złamanie trzonu L1 powstało w wyniku urazu. Uraz jaki doznała I. C. mógł ewentualnie zwiększyć dynamikę zmian dyskopatycznych kręgosłupa ale brak jest podstaw do uznania dyskopatii szyjnej i lędźwiowej jako typowych zmian pourazowych – ewentualny uszczerbek na zdrowiu (zespoły korzeniowe) z tym związany byłby więc rozpatrywany jako bez związku z przebyłym urazem (opinia k. 455).

I. C. urodziła się w dniu (...), ma wykształcenie wyższe ekonomiczne. W dniu wypadku zamieszkiwała wraz z mężem i córką w P.. Przed wypadkiem I. C. pracowała zawodowo w Starostwie Powiatowym w P. w dziele (...), zajmowała się domem, jeździła na rowerze, pielęgnowała ogród, bardzo lubiła wspinaczki górskie, wycieczki, zwiedzanie, miała też plantację truskawek i porzeczek. Obecnie czas wolny spędza w domu, odizolowała się od znajomych. B. C. urodziła się w dniu (...) w L., przed wypadkiem mieszkała wraz z rodzicami w P.. Przedmiotowy wypadek miał miejsce dwa dni przed balem studniówkowym, przez następne cztery miesiące z przerwami powódka była hospitalizowana, na egzaminy maturalne wyszła ze szpitala na przepustkę. Z uwagi na stan zdrowia i pobyty w szpitalach, powódka nie przygotowała się należycie do egzaminów maturalnych skutkiem czego nie dostała się na wymarzony kierunek studiów – wydział lekarski. Powódka B. C. ukończyła Wydział (...) w L.. Po wypadku powódka B. C. wyszła za mąż, obecnie jest w szóstym miesiącu ciąży, jest to pierwsza ciąża. Skutki wypadku nasiliły się, w szczególności dolegliwości bólowe kręgosłupa oraz nietrzymanie moczu, podczas ciąży powódka nie może stosować żadnych leków przeciwbólowych i przeciwzapalnych (zeznania R. C. k. 181-182, zeznania B. G. k. 183-183v, zeznania E. K. k. 182-182v, zeznania H. O. k. 182v-183, zeznania M. Z. k. 180-181, zeznania M. O. k. 349v-351v, zeznania B. C. k. 176v-178 w zw. z k. 851v-852, zeznania I. C. k. 178-179v w zw. z k. 852-853).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów.

W niniejszej sprawie pozwany nie kwestionuje swej odpowiedzialności za skutki wypadku jakiemu uległy powódki. Sporny natomiast jest zakres skutków, jakie poniosła I. C. i B. C. oraz wysokość należnych im z tego tytułu świadczeń.

Ustalając zakres obrażeń jakich doznały powódki w wyniku opisanego powyższej wypadku, jak też aktualnie odczuwanych przez nie dolegliwości zdrowotnych, Sąd oparł się na dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach sprawy oraz opiniach biegłych lekarzy. Dowody te są ze sobą zbieżne i zgodne.

Należy zauważyć, że w sprawie zasięgnięto opinii ośmiu biegłych (ortopedy, onkologa, neurochirurga, otolaryngologa, urologa, medycyny pracy, psychologa i psychiatry). W ramach kontroli merytorycznej i formalnej opinii biegłych, nie dopatrzył się Sąd nieprawidłowości pozwalających na odebranie złożonym opiniom przymiotu pełnowartościowego źródła dowodowego. Biegli wskazali bowiem wszelkie przesłanki przyjętego rozumowania, przedstawili także jego tok. Wnioski płynące z opinii przedstawione są klarowne i logicznie wynikają z przyjętych podstaw. Sąd nie dopatrzył się błędów logicznych, niezgodności z życiowym doświadczeniem bądź też niespójności z pozostałym materiałem dowodowym. W tych warunkach opinie biegłych posłużyły za pełnowartościową podstawę dokonanych ustaleń faktycznych.

Sąd uwzględnił także zeznania powódek oraz świadków w zakresie rodzaju, długotrwałości, intensywności cierpień powódek oraz zmiany trybu ich życia spowodowanej wypadkiem, gdyż są zgodne z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie.

Prawdziwość zgromadzonych w sprawie dokumentów urzędowych

i prywatnych nie była przedmiotem zarzutów stron, a także nie wzbudziła wątpliwości Sądu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

W niniejszej sprawie powódki I. C. i B. C. domagały się od pozwanego naprawienia szkody powstałej na skutek wypadku jaki miał miejsce w dniu 18 stycznia 2007 roku jak również przyznania zadośćuczynienia z powodu cierpień spowodowanych następstwami przedmiotowego wypadku oraz zasądzenia renty miesięcznej z tytułu zwiększonych potrzeb i zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość. Ponadto wniosły o ustalenie, że pozwany ponosi odpowiedzialność za dalsze, mogące wystąpić w przyszłości następstwa obrażeń jakich doznały w przedmiotowym wypadku.

Na wstępie należy podnieść, że w zakresie podstaw prawnych odpowiedzialności za szkodę komunikacyjną posiadacz pojazdu ponosi odpowiedzialność za skutki wypadku na podstawie art. 436 § 1 k.c. w zw.

z art. 435 § 1 k.c., natomiast odpowiedzialność pozwanego, jako ubezpieczyciela posiadacza pojazdu określona jest na zasadzie art. 822 k.c., zgodnie z którym, przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na rzecz której została zawarta umowa ubezpieczenia.

Uzupełnieniem powyższej regulacji są przepisy obowiązujące w dacie wyrządzenia szkody ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz.U. Nr 124, poz. 1152 ze zm.).

Zgodnie z art. 34 ust. 1 powołanej ustawy, z ubezpieczenia

OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Według zaś art. 35 tej ustawy, ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych jest objęta odpowiedzialność cywilna każdej osoby, która kierując pojazdem mechanicznym w okresie trwania odpowiedzialności ubezpieczeniowej wyrządziła szkodę w związku z ruchem tego pojazdu.

Zgodnie z dyspozycją art. 445 §1 k.c., w wypadku uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, Sąd może przyznać poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Podnosi się przy tym, że zadośćuczynienie ma walor kompensacyjny, chociaż krzywda określana też jako szkoda niemajątkowa, polegająca na cierpieniach fizycznych i psychicznych, ma charakter niewymierny i nie może być w pełni pokryta świadczeniem pieniężnym. Dlatego do kompetencji Sądu należy przyznanie pokrzywdzonemu odpowiedniej sumy, która złagodzi ujemne doznania i uczucia związane z wyrządzoną szkodą. Określenie wysokości tej sumy powinno następować przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności występujących w indywidualnym przypadku, w związku z konkretną osobą poszkodowanego i sytuacją życiową w jakiej się znalazł (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 roku, sygn. akt I CSK 384/07 Lex nr 351186, z dnia 22 czerwca 2005 roku, sygn. akt III CK 392/04 Lex nr 177203, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 29 maja 2008 roku, sygn. akt II CSK 78/08 LEX nr 420389).

Przechodząc do oceny zasadności roszczenia I. C. o dopłatę zadośćuczynienia w wysokości 200.000,00 zł oraz B. C. o dopłatę zadośćuczynienia w kwocie 300.000,00zł Sąd miał na uwadze również fakt, że o tym czy jakakolwiek szkoda niemajątkowa miała w ogóle miejsce, nie decyduje subiektywne odczucie osoby zainteresowanej, ale obiektywna ocena konkretnych okoliczności. Aktualnie w judykaturze i doktrynie prawa odchodzi się, bowiem od dawniej zajmowanego stanowiska, że o fakcie naruszenia dobra osobistego decydują oceny indywidualne (por. A. Szpunar „Zadośćuczynienie za szkodę niemajątkową” Oficyna Wydawnicza „Branta”, Bydgoszcz 1999, str. 107, a także Z. Radwański, S. Rudnicki „Komentarz do kodeksu cywilnego. Część ogólna”, Wyd. Praw. W-wa 1998, str. 66, teza 9).

Dodatkowo należy wskazać, że przy ocenie rozmiaru krzywdy pomocnym dowodem w sprawie były opinie lekarzy posiadających wiadomości specjalne. Biegli opiniujący w sprawie przestrzegali zasady, aby na gruncie niniejszego

procesu cywilnego oceny rozmiaru szkody powódek dokonać z uwzględnieniem konkretnych skutków fizycznych i psychicznych u pokrzywdzonych, które nie muszą pokrywać się ściśle z rozmiarem doznanego naruszenia zdrowia, w aspekcie medycznym.

Swoboda sądu przy ustalaniu sumy zadośćuczynienia – większa niż przy odszkodowaniu sensu stricto – musi mimo wszystko opierać się na sprawdzalnych, obiektywnych kryteriach, do których zalicza się w judykaturze rodzaj, intensywność, czas trwania cierpień, rokowania co do stanu poszkodowanego na przyszłość, trwałość następstw urazu skutkujących cierpieniami, nieodwracalność następstw uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia (kalectwo, oszpecenie), rodzaj wykonywanej pracy, szanse na przyszłość, poczucie nieprzydatności społecznej oraz inne czynniki podobnej natury, wiek, płeć, dotychczasowe perspektywy życiowe, poczucie bezradności, zmiany w stosunkach rodzinnych i towarzyskich (por. uchwała pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 8 grudnia 1973 roku, sygn. akt III CZP 37/ 73 OSNCP 1974/9/145, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 marca 2006 roku, sygn. akt IV CSK 80/05 OSNC 2006/10/177, wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 listopada 2007 roku, sygn. akt V CSK 245/07, LEX 369691, A.Szpunar op.cit. str. 194-195). Judykatura konsekwentnie przestrzega zarazem zasady, że zadośćuczynienie nie może być symboliczne, ale nie może też prowadzić do bogacenia się poszkodowanego (vide orzecznictwo przywołane w przypisie nr 108 na str. 78 w J.Panowicz-Lipska „Majątkowa ochrona dóbr osobistych” Wyd.Praw. W-wa 1975, analogicznie SO w Lublinie w wyroku z dnia 19.12.2002 r. w sprawie II Ca 617/02).

Suma pieniężna przyznawana tytułem zadośćuczynienia, mająca odpowiadać rozmiarowi krzywdy ustalonemu w opisany powyżej sposób, nie usuwa de facto, co wskazano wcześniej, szkody niemajątkowej.

W doktrynie prawa cywilnego podkreśla się, że zadośćuczynienie ma charakter kompensacyjny, a nie karny i winno dostarczać poszkodowanemu realnej wartości ekonomicznej tak, by poszkodowany „mógł za jej pomocą zatrzeć, lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną”, przy jednoczesnym utrzymaniu w rozsądnych granicach, odpowiadających aktualnym warunkom i przeciętnej stopie życiowej społeczeństwa (por. wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu z dnia 24 lutego 2012 roku, sygn. akt I ACa 84/12, LEX 1124827, tak też uchwała pełnego składu Izby Cywilnej SN z 08.12.1973 III CZP 37/73 OSNC 1974. p.145; identycznie A.Szpunar op.cit. str. 181, 183-185).

Sumując, jednorazowe zadośćuczynienie pieniężne powinno stanowić rekompensatę za całą doznaną krzywdę i być utrzymane w rozsądnych granicach.

Dodatkowo, w judykaturze i doktrynie podkreśla się, że przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia, które ze swej istoty ma jednorazowo rekompensować całą krzywdę (a więc również skutki przeszłe), ustalone trwale skutki zdarzenia (jak w niniejszej sprawie) powinny być szczególnie wnikliwie uwzględniane tak, by te „przeszłe” elementy krzywdy zostały „z góry” zrekompensowane w przyznanym już zadośćuczynieniu (por. wyrok S.Apel. w Lublinie z dnia 29.05.2007 r. I ACa 270/07 oraz G. Bieniek w: „Komentarz do kodeksu cywilnego. Księga trzecia. Zobowiązania”, Wyd. Praw. W-wa 1996, Tom I, str. 368).

Ustalając, zatem obecnie wysokość zadośćuczynienia Sąd musiał określić je na poziomie, który pozwoliłby u powódek „zatrzeć, lub co najmniej złagodzić odczucie krzywdy i odzyskać równowagę psychiczną”.

W ocenie Sądu, rozmiar doznanej krzywdy oraz wiek powódek nakazywał przyjąć, że łączne zadośćuczynienie w kwocie 160.000,00zł na rzecz B. C.

i w kwocie 150.000,00zł na rzecz I. C. nie jest rażąco wygórowane, w realiach sprawy.

Skutki obrażeń doznanych przez powódkę B. C. w wyniku wypadku drogowego z dnia 18 stycznia 2007 roku trwają do chwili obecnej. W wyniku przedmiotowego wypadku B. C. doznała urazu nosa ze złamaniem kości nosa, bez przemieszczenia odłamów kostnych i bez zaburzeń węchu. Złamanie kości nosa nie wymagało interwencji chirurgicznej i nie pozostawiło defektu kosmetycznego oraz upośledzenia drożności nosa. Nadto w wyniku

przedmiotowego wypadku B. C. doznała urazów wielonarządowych w postaci stłuczenia głowy ze wstrząśnieniem mózgu, urazu kręgosłupa lędźwiowego, urazu biodra lewego i miednicy, stłuczenia obu kolan, stłuczenia prawego łokcia, skręcenia lewego stawu skokowego. W zakresie lewego biodra występują u B. C. zaburzenia w postaci ograniczenia ruchów rotacyjnych. W wyniku urazu narządów miednicy oraz kręgosłupa lędźwiowego wystąpiło u powódki schorzenie pod szeroko pojętą nazwą pęcherz neurogeny. Tego typu dolegliwości powstałe w mechanizmie ww urazu sprawiają zjawisko niecałkowitego opróżniania pęcherza z zaleganiem w nim moczu i objawem okresowego nietrzymania moczu oraz dolegliwościami związanymi ze stanem zapalnym dolnych dróg oddechowych. Z uwagi na stan narządu ruchu powódka nie może pracować na stanowiskach wymagających długotrwałego obciążania kończyn dolnych, w pozycjach wymuszonych. Z uwagi na zaburzenia ze strony układu moczowego B. C. musi mieć zapewniony stały i nieskrępowany dostęp do toalety. Łącznie istniejące u B. C. schorzenia powodują konieczność dostosowywania warunków i stanowiska pracy do możliwości organizmu powódki, a więc winna ona pracować w warunkach pracy chronionej. Po wypadku pojawił się u powódki stan distresu oraz zaburzenia emocjonalne i nastroju. B. C. ma trudności z wypełnianiem codziennych obowiązków i realizowaniem swoich pasji, zainteresowań nie tylko ze względu na ograniczenia fizyczne, które są skutkiem urazów doznanych w wypadku ale również z powodu złego stanu psychicznego również będącego następstwem wypadku. Zaburzenia depresyjne mogły mieć niekorzystny wpływ na przebieg leczenia choroby nowotworowej u powódki. Nie bez znaczenia pozostaje również fakt, iż istnieje możliwość ustąpienia dolegliwości ze strony narządu ruchu zwłaszcza w aspekcie młodego wieku powódki i wynikających z niego dużych możliwości adaptacyjnych.

Sąd miał na uwadze również wiek powódki B. C., jej widoki na przyszłość porównane przy uwzględnieniu urazu z dnia 18 stycznia 2007 roku i przy hipotetycznym braku przedmiotowego zdarzenia.

B. C. uległa wypadkowi w wieku 18 lat, a więc jako osoba bardzo młoda, wkraczająca dopiero w dorosłe życie, pełna planów na przyszłość, w tym zawodowych, sprawna fizycznie, de facto w żaden sposób nie ograniczana w podstawowych czynnościach życiowych. Nie ulega także wątpliwości, że powódka B. C. wskutek wypadku, trwale została w znacznym stopniu ograniczona w możliwości właściwego zaangażowania się w życie społeczne i rodzinne, wypadek pokrzyżował też jej plany związane z kontynuowaniem nauki w szkole wyższej na kierunku medycznym.

Na ustalenie wysokości zadośćuczynienia miał wpływ także fakt, że powódka wymaga leczenia farmakologicznego z uwagi na dolegliwości związane z nietrzymaniem moczu. Samo zdarzenie i jego skutki wpłynęły także na możliwość wypełniania podstawowych czynności życia codziennego, powódka nie może podnosić i przenosić cięższych przedmiotów, nie może przebywać dłuższy okres czasu w pozycjach wymuszonych, a przez to z pewnością zostanie ograniczona w sprawowaniu opieki nad swoim dzieckiem, co z pewnością będzie niewątpliwie dodatkowym źródłem cierpień psychicznych dla kobiety – matki. Z drugiej strony skutki wypadku nie zniweczyły możliwości powrotu powódki B. C. do dotychczasowego trybu życia po okresie podstawowej rekonwalescencji, nie wywołały zatem poczucia całkowitej nieprzydatności społecznej i zależności od innych osób, z tej przyczyny. Powódka B. C. ukończyła studia, założyła rodzinę, za kilka miesięcy zostanie matką. Mimo towarzyszących jej dolegliwości w codziennym życiu funkcjonuje na zadowalającym poziomie.

Reasumując należy wskazać, że w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 18 stycznia 2007 roku B. C. doznała szkody niemajątkowej. Mając na uwadze wszystkie powyżej wskazane okoliczności niniejszej sprawy należy uznać, że adekwatną łączną kwotą zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę jest kwota 160.000,00 zł.

W związku z faktem, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeń w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego przyznało powódce kwotę 43.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd w pkt I wyroku, na podstawie wskazanych przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 117.000,00 zł (160.000,00 zł – 43.000,00 zł = 117.000,00 zł) z ustawowymi odsetkami od kwoty 100.000,00zł od dnia 21 stycznia 2010 roku i od kwoty 17.000,00zł od dnia 20 lutego 2010 roku.

W postępowaniu likwidacyjnym powódka zgłosiła żądanie wypłaty dodatkowego, poza wypłaconym już zadośćuczynieniem w kwocie 43.000,00zł, zadośćuczynienia w kwocie 100.000,00 zł. Biorąc pod uwagę powyższe oraz fakt wypłacenia powódce przez pozwanego ubezpieczyciela na etapie postępowania likwidacyjnego

kwoty 43.000,00 zł, należy wskazać, iż uzasadnione jest w realiach niniejszej sprawy roszczenie powódki zasądzenia odsetek od kwoty 100.000,00zł od daty wskazanej w pozwie, tj. od dnia 21 stycznia 2010 roku zaś od kwoty 17.000,00zł od dnia 20 lutego 2010 roku. Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, czyli w realiach sprawy pozwany pozostaje w zwłoce co do kwoty 100.000,00zł od dnia 21 stycznia 2010 roku. Natomiast co do kwoty 17.000,00 zł, Sąd zasądził odsetki ustawowe od dnia 20 lutego 2010 roku, tj. po upływie 30 dni od daty doręczenia pozwanemu odpisu pozwu bowiem dopiero w pozwie powódka wysunęła w stosunku do pozwanego roszczenie o zadośćuczynienie ponad kwotę 100.000,00zł. Sąd Okręgowy w pełni podziela zasadę przyznawania odsetek wynikającą z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie II CSK 434/09, w którym Sąd Najwyższy stwierdził „jest zatem zasadą, że zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie za krzywdę stają się wymagalne po wezwaniu ubezpieczyciela przez poszkodowanego (pokrzywdzonego) do spełnienia świadczenia odszkodowawczego (art. 455 § 1 k.c.). Od tej zatem chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.). (punkt II wyroku).

Odnosząc się do roszczenia powódki w przedmiocie odszkodowania z tytułu kosztów leczenia, dojazdów oraz zniszczonej odzieży, to zważyć należy, co następuje. Roszczenie powódki w zakresie zwrotu kosztów zniszczonej odzieży w łącznej kwocie 1.719,00zł zasługuje na uwzględnienie w całości. Roszczenie natomiast w zakresie zwrotu kosztów leczenia zasługuje na uwzględnienie w części dotyczącej ćwiczeń rehabilitacyjnych na basenie w kwocie 38,50zł oraz zwrotu kosztu wizyty u lekarza ortopedy w kwocie 140,00zł. Pozostałe leki widniejące na fakturach nie zasługują na uwzględnienie z uwagi na fakt, iż niniejsze postępowanie dowodowe, a w szczególności opinie biegłych sądowych, nie wykazało, iż zakup tychże leków miał związek z wypadkiem jakiemu uległa powódka w dniu 18 stycznia 2007 roku. Zważywszy na powyższe, należna powódce kwota odszkodowania z tego tytułu winna zamknąć się kwotą 1.897,50zł (1.719,00zł tytułem zniszczonej odzieży+ 38,50zł ćwiczenia na basenie+ 140,00zł wizyta ortopedyczna). Stąd też Sąd zasądził

od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. odszkodowanie w kwocie 1.897,50 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 1.719,00zł - zgodnie z żądaniem pozwu - od dnia 21 stycznia 2010 roku (następnego dnia od doręczenia pozwu) do dnia zapłaty i od kwoty 178,50zł od dnia 26 maja 2014 roku do dnia zapłaty. Sąd Okręgowy w pełni podziela zasadę przyznawania odsetek wynikającą z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie II CSK 434/09, w którym Sąd Najwyższy stwierdził „jest zatem zasadą, że zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie za krzywdę stają się wymagalne po wezwaniu ubezpieczyciela przez poszkodowanego (pokrzywdzonego) do spełnienia świadczenia odszkodowawczego (art. 455 § 1 k.c.). Od tej zatem chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.). (punkt IV wyroku).

Odnosząc się natomiast do żądania powódki w zakresie zasądzenia renty z racji zwiększonych potrzeb i zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość kwocie 2.000,00zł miesięcznie poczynając od dnia doręczenia pozwu pozwanemu, to zważyć należy, co następuje.

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 444 § 2 k.c., jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość może żądać od zobowiązanego odpowiedniej renty. Przepis ten wskazuje podstawy zasądzenia renty. Każda z powyższych okoliczności – utrata zdolności do pracy zawodowej, zwiększenie potrzeb, zmniejszenie się widoków powodzenia na przyszłość stanowi samodzielną podstawę roszczenia o rentę. Zwiększenie się potrzeb uprawnionego stanowi szkodę przyszłą, wyrażającą się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie m.in. zakupu obuwia ortopedycznego, leków, kosztów rehabilitacji czy kosztów dojazdów na zabiegi.

Zważyć należy, iż niniejsze postępowanie dowodowe, a w szczególności uznane opinie biegłych sądowych wykazało, iż po wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku uległy zwiększeniu wydatki powódki B. C.. Powódka wymaga terapii psychologicznej, co najmniej 1 raz w tygodniu, której koszt wynosi średnio 75,00zł za godzinę (k. 453) oraz

przyjmowania leków w przypadkach zakażeń układu moczowego, które występują u powódki średnio 3 razy do roku (k. 555, k. 631v). Koszt leczenia to kwota około 72zł. A zatem łączny koszt miesięczny zwiększonych wydatków powódki zamyka się kwotą 318,00zł (terapia 4x75,00zł=300,00zł/mieś. plus leki 42zł+10zł+17zł+2,49zł~72złx 3 razy do roku=216zł:12 miesięcy=18zł miesięcznie).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki B. C. kwotę:

1) 291,50 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;

2) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;

3) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2010 roku do dnia zapłaty;

4) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty;

5) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2010 roku do dnia zapłaty;

6) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty;

7) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2010 roku do dnia zapłaty;

8) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty;

9) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty;

10) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2010 roku do dnia zapłaty;

11) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia zapłaty;

12) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty;

13) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty;

14) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty;

15) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2011 roku do dnia zapłaty;

16) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011 roku do dnia zapłaty;

- 17) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 18) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2011 roku do dnia zapłaty;
- 19) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 20) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 roku do dnia zapłaty;
- 21) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 22) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2011 roku do dnia zapłaty;
- 23) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2011 roku do dnia zapłaty;
- 24) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2011 roku do dnia zapłaty;
- 25) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty;
- 26) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 27) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia zapłaty;
- 28) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 29) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 30) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2012 roku do dnia zapłaty;
- 31) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 32) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2012 roku do dnia zapłaty;
- 33) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty;
- 34) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2012 roku do dnia zapłaty;
- 35) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2012 roku do dnia zapłaty;

36) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty;

37) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty;

38) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;

39) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2013 roku do dnia zapłaty;

40) 291,50 zł (dwieście dziewięćdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2013 roku do dnia zapłaty;

41) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty;

42) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty;

43) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty;

44) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2013 roku do dnia zapłaty;

45) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty;

46) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2013 roku do dnia zapłaty;

47) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2013 roku do dnia zapłaty;

48) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013 roku do dnia zapłaty;

49) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty;

50) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

51) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 roku do dnia zapłaty;

52) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku do dnia zapłaty;

53) 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2014 roku do dnia zapłaty;

54) po 318,00 zł (trzysta osiemnaście złotych)

miesięcznie płatną do dziesiątego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 21 maja 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat. (punkt VI wyroku).

W piśmiennictwie prezentowane jest „liberalne” stanowisko dotyczące okoliczności, uzasadniających zasądzenie renty na podstawie art. 444 § 2 k.c., uwzględniające specyfikę tego świadczenia. Uważa się mianowicie, że renta ma na celu wynagrodzenie szkody. Sąd nie jest obowiązany do zachowania drobiazgowej dokładności przy obliczaniu renty z tego tytułu. Z natury rzeczy wynika, bowiem, że konkretyzacja wymienionych okoliczności może nastąpić dopiero w przyszłości. Wystarczy zatem, że poszkodowany udowodni istnienie zwiększonych potrzeb czy też utratę choćby częściową do pracy zarobkowej stanowiących następstwo czynu niedozwolonego (A. Szpunar, Odszkodowanie za szkodę majątkową, Bydgoszcz 1998, s. 152).

Przy ustalaniu renty z tytułu częściowej utraty zdolności do pracy zarobkowej należy wziąć pod uwagę realną praktyczną możliwość podjęcia przez poszkodowanego pracy w granicach zachowanej zdolności do pracy. Poszkodowany jest zobowiązany do wykorzystania zachowanej zdolności do pracy.

Powyższe wskazania nie mają miejsca w niniejszej sprawie. Zebrane w sprawie dowody wskazują, iż powódka B. C. w dacie wypadku była uczennicą, po wypadku nie podjęła zatrudnienia, w chwili obecnej równie z nie pracuje.

W niniejszej sprawie nie ujawnione zostały żadne okoliczności, które świadczyć by mogły o tym, że powódka ze względów zdrowotnych nie mogła podjąć zatrudnienia, co więcej z postępowania dowodowego wynika, iż w ogóle nie starała się podjąć jakiegokolwiek zatrudnienia. Można by zatem rzecz, że powódka B. C. w ogóle nie wykorzystywała zachowanych możliwości zarobkowych. Powódka nie wykazała, iż nie mogła znaleźć zatrudnienia w warunkach pracy chronionej i że kiedykolwiek podejmowała działania w znalezieniu pracy jaka była na daną chwilę dostępna na rynku i możliwa przez nią do świadczenia. Można zatem zarzucić powódce, że nie podejmowała działań dotyczących zatrudnienia i oczekiwała jedynie na przyznanie renty. Nadto powódka nie przedłożyła dalszego orzeczenia o niepełnosprawności. Konkludując, powyższe ma w tej sprawie drugorzędne znaczenie czy powódka na chwilę obecną legitymuje się orzeczeniem o niepełnosprawności bowiem biegły ortopeda w sposób jednoznaczny wskazał, na „ułomności” powódki ze strony ortopedycznej. Biegły wskazał, że powódka ma ograniczenia w pracy zarobkowej polegające na niemożności dłuższego chodzenia, dźwigania, wykonywania pracy w długotrwałych wymuszonych pozycjach ciała. Zebrane dowody wprawdzie potwierdzają, że B. C. wskutek wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku utraciła częściową zdolność do wykonywania pracy zarobkowej lecz nie całkowitą. Wszystko to składa się na obraz pracownika „niepełnowartościowego” jednakże powódka nie udowodniła, że starała się o podjęcie jakiegokolwiek pracy, w jakim kierunku, na jakim stanowisku, jakie potencjalne osiągałaby dochody. Wszystko to skutkowało oddaleniem żądania powódki w zakresie przyznania jej renty z tytułu utraconych widoków na przyszłość.

Jeżeli chodzi o wysokość zadośćuczynienia dla powódki I. C., to zważyć należy, iż skutki obrażeń doznanych przez powódkę w wyniku wypadku drogowego z dnia 18 stycznia 2007 roku trwają do chwili obecnej. W wyniku przedmiotowego wypadku I. C. doznała urazów wielonarządowych w postaci wieloodłamowego złamania lewej nogi, stłuczenia głowy i klatki piersiowej, urazu kręgosłupa lędźwiowego z kompresyjnym złamaniem trzonu kręgu L1 oraz skręcenia kręgosłupa szyjnego. Współistniejący zły stan psychiczny powódki pogarsza aktualny stan zdrowia a dolegliwości ze strony kręgosłupa będą wymagać konsultacji neurochirurgicznej. Celowa jest dalsza rehabilitacja w różnych formach, powtarzana kilka razy w roku, zależnie od aktualnego stanu narządu ruchu. Powódka w wyniku doznanych urazów i wynikających z nich trudności lokomocyjnych nadal ma problemy z prowadzeniem domu, wymaga pomocy przy przygotowywaniu posiłków, przy sprzątanii i gotowaniu, robieniu zakupów, praca na działce stała się niemożliwa. Odnośnie ewentualnych późnych następstw odniesionych urazów należy liczyć się w przyszłości z możliwością rozwoju pourazowych zmian zwyrodnieniowych dotyczących okolic dotkniętych urazem, tj. głównie kręgosłupa, lewego kolana i lewego stawu skokowo-goleniowego. Wystąpienie tych zmian może pogorszyć istniejący aktualny stan ortopedyczny. U I. C. w następstwie wydarzenia jakim był wypadek z dnia 18 stycznia 2007 roku wystąpiły zaburzenia depresyjne, reaktywne. Powódka potwierdza występowanie u siebie obniżonego nastroju,

spadku napędu i aktywności celowej, smutku, niechęci, przygnębienia, otępienia uczuciowego i anhedonii. Powódka czuje się często zmęczona, znużona, cierpiąca, zgłasza zaburzenia rytmów biologicznych, głównie snu i czuwania oraz liczne dolegliwości somatyczne, często miewa sny

i natrętne wspomnienia dotyczące przebytego urazu, przeżywa wypadek „na nowo”. I. C. ma także trudności z wypełnianiem ról życiowych, społecznych, radzeniem sobie z obowiązkami życia codziennego, planowaniem, podejmowaniem decyzji. Powódka zaniedbała kontakty towarzyskie, widoczna jest izolacja społeczna i emocjonalna powódki. I. C. ma niską samoocenę, poczucie mniejszej wartości, małą wiarę w siebie oraz pesymistyczny pogląd na świat i swoją przyszłość. Często pojawia się u powódki poczucie winy, napięcie psychiczne, skłonność do zamartwiania się. Okresowo u powódki pojawiają się myśli rezygnacyjne i zwiewne myśli suicydialne. Wpływ doznanych w wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku urazów na odczuwanie bólu i aktualny stan zdrowia I. C. była bardzo duży – związany przede wszystkim ze złamaniem kości podudzia lewego, co wymagało wieloetapowego leczenia operacyjnego. Uraz jaki doznała I. C. mógł ewentualnie zwiększyć dynamikę zmian dyskopatycznych kręgosłupa.

Sąd miał na uwadze również wiek powódki I. C., jej widoki na przyszłość porównane przy uwzględnieniu urazu z dnia 18 stycznia 2007 roku i przy hipotetycznym braku przedmiotowego zdarzenia.

B. C. uległa wypadkowi w wieku 46 lat, a więc jako osoba w średnim wieku, czynna zawodowo, sprawna fizycznie, de facto w żaden sposób nie ograniczana w podstawowych czynnościach życiowych. Nie ulega także wątpliwości, że powódka I. C. wskutek wypadku, trwale została w znacznym stopniu ograniczona w możliwości właściwego zaangażowania się w życie społeczne i rodzinne.

Na ustalenie wysokości zadośćuczynienia miał wpływ także fakt, że powódka wymaga terapii psychologicznej oraz okresowego leczenia farmakologicznego z uwagi na dolegliwości bólowe narządu ruchu. Samo zdarzenie i jego skutki wpłynęły także na możliwość wypełniania podstawowych czynności życia codziennego, powódka nie może podnosić i przenosić cięższych przedmiotów, nie może przebywać dłuższy okres czasu w pozycjach wymuszonych, a przez to z pewnością zostanie ograniczona w wypełnianiu codziennych obowiązków domowych, zawodowych, sprawowaniu opieki nad swoim przyszłym wnukiem, co z pewnością będzie niewątpliwie dodatkowym źródłem cierpień psychicznych dla kobiety – babci. Z drugiej strony skutki wypadku nie zniweczyły możliwości powrotu powódki I. C. do dotychczasowego trybu życia po okresie podstawowej rekonwalescencji, nie wywołały zatem poczucia całkowitej nieprzydatności społecznej i zależności od innych osób, z tej przyczyny. Powódka I. C. wróciła do obowiązków zawodowych, mimo towarzyszących jej dolegliwości w codziennym życiu funkcjonuje na zadawalającym poziomie.

Reasumując należy wskazać, że w wyniku wypadku komunikacyjnego z dnia 18 stycznia 2007 roku I. C. doznała szkody niemajątkowej. Mając na uwadze wszystkie powyżej wskazane okoliczności niniejszej sprawy należy uznać, że adekwatną łączną kwotą zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę jest kwota 150.000,00 zł.

W związku z faktem, iż pozwane towarzystwo ubezpieczeń w toku prowadzonego postępowania likwidacyjnego przyznało powódce kwotę 32.000,00 zł tytułem zadośćuczynienia, Sąd w pkt I wyroku, na podstawie wskazanych przepisów zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 118.000,00 zł (150.000,00 zł – 32.000,00 zł = 118.000,00 zł) z ustawowymi odsetkami - zgodnie z żądaniem pozwu - od dnia 21 stycznia 2010 roku.

Zgodnie bowiem z art. 14 ust. 1 ustawy

z dnia 22 maja 2003 roku o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003 roku, Nr 124, poz. 1152 ze zm.) zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie, czyli w realiach sprawy pozwany pozostaje

w zwłocie od dnia 21 stycznia 2010 roku. Sąd Okręgowy w pełni podziela zasadę przyznawania odsetek wynikającą z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie II CSK 434/09, w którym Sąd Najwyższy stwierdził „jest zatem zasadą, że zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie za krzywdę stają się wymagalne po wezwaniu ubezpieczyciela przez poszkodowanego (pokrzywdzonego) do spełnienia świadczenia odszkodowawczego (art. 455 § 1 k.c.). Od tej zatem chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.). (punkt I wyroku).

Odnosząc się do roszczenia powódki w przedmiocie odszkodowania z tytułu kosztów leczenia, dojazdów oraz zniszczonej odzieży, to zważyć należy, co następuje. Roszczenie powódki w zakresie zwrotu kosztów zniszczonej odzieży w łącznej kwocie 1.210,00zł zasługuje na uwzględnienie w całości. Roszczenie natomiast w zakresie zwrotu kosztów leczenia zasługuje na uwzględnienie w kwocie

349,84zł (pozwany uznał powództwo co do kwoty 3.277,85zł), podobnie roszczenie w zakresie utraconych zarobków zasługuje na uwzględnienie w części, tj. co do kwoty 22.398,95zł (k. 893, k. 849). Sąd nie uwzględnił żądania powódki w zakresie zwrotu kosztu paliwa z uwagi na fakt, iż powódka nie udowodniła, na jakie zabiegi rehabilitacyjne dojeżdżała, kiedy oraz jaką trasę przemierzała. Łącznie kwota nie pokrytej szkody powódki I. C. zamyka się kwotą 23.958,79zł. Stąd też Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki I. C. odszkodowanie w kwocie 23.958,79zł z ustawowymi odsetkami – zgodnie z żądaniem pozwu - od dnia 21 stycznia 2010 roku (następnego dnia od doręczenia pozwu) do dnia zapłaty. Sąd Okręgowy w pełni podziela zasadę przyznawania odsetek wynikającą z treści wyroku Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2010 r. w sprawie II CSK 434/09, w którym Sąd Najwyższy stwierdził „jest zatem zasadą, że zarówno odszkodowanie, jak i zadośćuczynienie za krzywdę stają się wymagalne po wezwaniu ubezpieczyciela przez poszkodowanego (pokrzywdzonego) do spełnienia świadczenia odszkodowawczego (art. 455 § 1 k.c.). Od tej zatem chwili biegnie termin do odsetek za opóźnienie (art. 481 § 1 k.c.). (punkt III wyroku).

Odnosząc się natomiast do żądania powódki w zakresie zasądzenia renty z racji zwiększonych potrzeb i zmniejszenia widoków powodzenia na przyszłość kwocie 1.500,00zł miesięcznie poczynając od dnia doręczenia pozwu pozwanemu, to zważyć należy, co następuje.

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 444 § 2 k.c., jeżeli poszkodowany utracił całkowicie lub częściowo zdolność do pracy zarobkowej albo jeżeli zwiększyły się jego potrzeby lub zmniejszyły widoki powodzenia na przyszłość może żądać od zobowiązanego odpowiedniej renty. Przepis ten wskazuje podstawy zasądzenia renty. Każda z powyższych okoliczności – utrata zdolności do pracy zawodowej, zwiększenie potrzeb, zmniejszenie się widoków powodzenia na przyszłość stanowi samodzielną podstawę roszczenia o rentę. Zwiększenie się potrzeb uprawnionego stanowi szkodę przyszłą, wyrażającą się w stale powtarzających się wydatkach na ich zaspokojenie m.in. zakupu obuwia ortopedycznego, leków, kosztów rehabilitacji czy kosztów dojazdów na zabiegi.

Zważyć należy, iż niniejsze postępowanie dowodowe, a w szczególności uznane opinie biegłych sądowych wykazało, iż po wypadku z dnia 18 stycznia 2007 roku uległy zwiększeniu wydatki powódki I. C. oraz zmniejszyły się dotychczasowe zarobki. Powódka wymaga terapii psychologicznej, co najmniej 1 raz w tygodniu, której koszt wynosi średnio 75,00zł za godzinę (k. 453), wyjazdów sanatoryjnych, których częściowo musi pokryć koszt, tj. w kwocie 30zł za dzień pobytu (21 dnix30zł=420zł:12 miesięcy=52,50zł mieś.) oraz przyjmowania leków przeciwbólowych w kwocie około 30zł miesięcznie. Powódka utraciła też od stycznia 2010 roku część osiągniętych przed wypadkiem dochodów (k. 850).

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd zasądził od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej (...) (...) z siedzibą w W. na rzecz powódki I. C. kwotę:

- 1) 417,56 zł (czterysta siedemnaście złotych pięćdziesiąt sześć złotych) z ustawowymi odsetkami od dnia 1 lutego 2010 roku do dnia zapłaty (zgodnie z żądaniem -11 dni stycznia -382,50zł (leki)+792,87zł(utracone zarobki)=1.275,37zł/mieś:31 dni=37,96złx11 dni=417,56zł);
- 2) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2010 roku do dnia zapłaty (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki);
- 3) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)

- 4) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 5) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 6) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 7) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 8) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 9) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 10) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 11) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 12) 1.175,37 zł (jeden tysiąc sto siedemdziesiąt pięć złotych trzydzieści siedem groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2010 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 792,87zł utracone zarobki)
- 13) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 14) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 15) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 16) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 17) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 18) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 19) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 20) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 21) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)

- 22) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 23) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 24) 553,93 zł (pięćset pięćdziesiąt trzy złote dziewięćdziesiąt trzy grosze)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2011 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki + 171,45zł utracone zarobki)
- 25) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2012 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki)
- 26) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2012 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki)
- 27) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2012 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki)
- 28) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2012 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki)
- 29) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 30) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 31) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 32) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 33) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 34) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 35) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 36) 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2012 roku do dnia zapłaty; (leki)
- 37) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 38) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 39) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)

- 40) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 41) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 maja 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 42) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 czerwca 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 43) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lipca 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 44) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 sierpnia 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 45) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 września 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 46) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 października 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 47) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 listopada 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 48) 509,58 zł (pięćset dziewięć złotych pięćdziesiąt osiem groszy)
z ustawowymi odsetkami od dnia 21 grudnia 2013 roku do dnia zapłaty; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 49) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 stycznia 2014 roku; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 50) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 lutego 2014 roku; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 51) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 marca 2014 roku; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 52) 586,69 zł (pięćset osiemdziesiąt sześć złotych sześćdziesiąt dziewięć groszy) z ustawowymi odsetkami od dnia 21 kwietnia 2014 roku; (382,50zł leki+ 127,08zł utracony dochód)
- 53) po 382,50 zł (trzysta osiemdziesiąt dwa złote pięćdziesiąt groszy) miesięcznie płatną do dziesiątego dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 21 maja 2014 roku z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat (leki). (punkt V wyroku).

Ponieważ przeprowadzone postępowanie, a w szczególności opinie biegłych lekarzy, wykazało, że istnieje prawdopodobieństwo powstania dalszych szkód będących następstwem wypadku jakiego doznały I. C. i B. C. w dniu 18 stycznia 2007 roku, Sąd zgodnie z żądaniem pozwu ustalił odpowiedzialność pozwanego ubezpieczyciela za szkody mogące powstać w przyszłości (vide wyrok SN z 22 czerwca 1878 r, IV CR 203/78, Lex 8110; postanowienie SN z 10 maja 1972 r, III PRN 23/72, LEX nr 7089; uchwała 7 Sędziów SN z dnia 17 kwietnia 1970 r, III PZP 34/69, OSNCP 12/1970, poz. 217). Urazy powódki I. C. dotyczyły narządu ruchu, w szczególności kończyny dolnej, powódkę czeka prawdopodobnie kolejna operacja. B. C. zaś zmaga się ze schorzeniami układu moczowego. Takie urazy dają element niepewności co do późniejszych ich następstw. Potwierdzają to również wywołane w sprawie opinie biegłych

sądowych. Stąd też roszczenie w tym przedmiocie, Sąd uwzględnił na podstawie art. 189 k.p.c. (punkt XIII i IX wyroku).

W pozostałej części Sąd oddalił powództwo (punkt X wyroku).

Rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów procesu oparto na treści art. 100 k.p.c., zgodnie z którym w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. Powódka I. C. utrzymała się ze swoim żądaniem w około 60 %, zaś B. C. w około 40%. Z uwagi na wynik procesu Sąd postanowił znieść wzajemnie koszty procesu poniesiony przez strony (punkt XI wyroku).

W toku procesu część kosztów została pokryta tymczasowo ze środków Skarbu Państwa, w łącznej wysokości 36.445,64zł (k. 1 w zw. z k. 128, k. 867, k. 830, k. 769, k. 578, k. 577, k. 576, k. 270, k. 363, k. 492). W myśl art. 113 ust. 1 u.k.s.c. pozwanego obciążą obowiązek ich zwrotu w kwocie 17.782,11 zł (9.611,56zł+8.170,55zł), pozostałe nieuiszczone koszty Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Biorąc powyższe pod uwagę i w oparciu o powołane przepisy prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.